

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Jakuba Kroupy ve věci

žalobce: **M. B.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti
žalovanému: **Městský úřad Litoměřice**,
se sídlem Mírové náměstí 15/7, 412 01 Litoměřice,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I.** Žalovaný je **povinen** v řízení o obnově řízení vedeném pod sp. zn. 0064041/18/DOP/VTi/1113 **vydat rozhodnutí do 60 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **10 200 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III.** Žalobci **se vrací** přeplatek na soudním poplatku v částce 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podal prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Městského úřadu Litoměřice, kterou se domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že *žalovanému, Městskému úřadu Litoměřice, se ukládá povinnost vydat meritorní rozhodnutí v řízení o obnově řízení vedeném pod sp. zn. 289/20831/2018/OD/LT, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.* Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že Městskému úřadu v Litoměřicích podal dne 18. 4. 2019 návrh na obnovu řízení vedeného u žalovaného pod sp. zn. 0064041/18/DOP/VTi/1113, v němž byl příkazem ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18DOPPŘ/VTi/1113, uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a to z důvodu zrušení podkladového rozhodnutí příslušným orgánem. Žalobce uvedl, že žalovaným byl sdělením informován o tom, že proti příkazu nebyl podán řádný odpor, a proto je příkaz pravomocný. K tomu doplnil, že lhůty pro vydání rozhodnutí o obnově řízení se řídí obecnými lhůtami pro vydání rozhodnutí, tedy ust. § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle něhož činí lhůta pro vydání rozhodnutí 30 dnů a ve složitějších případech 60 dnů. Z těchto lhůt žalobce dovodil, že žalovaný je ode dne 18. 6. 2019 nečinný. Žalobce doplnil, že před podáním žaloby vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť podal dne 24. 6. 2019 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému orgánu žalovaného, tj. Krajskému úřadu Ústeckého kraje.
3. Závěrem žalobce uvedl, že nesouhlasí se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou.
5. K věci žalovaný uvedl, že o podané obnově řízení nemohl rozhodnout, neboť spisové materiál se nachází u Krajského soudu v Ústí nad Labem, neboť žalobce podal proti žalovanému ve věci příkazu ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18DOPPŘ/VTi/1113, žalobu na ochranu proti nečinnosti, kterou krajský soud zaevidoval pod sp. zn. 15 A 53/2019. Druhým důvodem, proč žalovaný nemohl o podaném návrhu na obnovu řízení rozhodnout, byla skutečnost, že žalovaný neměl postaveno najisto, zda příkaz nabyl právní moci či nikoliv. Připomněl, že jednou z podmínek obnovy řízení je, že návrh na obnovu řízení směřuje proti pravomocnému rozhodnutí, přičemž tato okolnost bude řešena v rámci soudního řízení vedeného u krajského soudu pod sp. zn. 15 A 53/2019, k němuž rovněž podal své vyjádření k žalobě. Na podporu tohoto závěru žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2016, č. j. 9 As 281/2015-57. Žalovaný dále podotkl, že ke dni podání vyjádření Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(pozn. soudu - tj. ke dni 28. 8. 2019) neobdržel od nadřízeného správního orgánu žádný pokyn týkající se žalobcem podané žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, ani mu není známo, že by žalobce tuto žádost dne 24. 6. 2019 nadřízenému správnímu orgánu podal. Závěrem žalovaný podotkl, že nebyl nečinný a z jeho strany nedošlo k nečinnosti.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

6. V následně učiněné replice k vyjádření žalovaného k žalobě žalobce nesouhlasil s argumentací žalovaného, že o návrhu na obnovu řízení nemohl rozhodnout, neboť správní spis se nacházel u krajského soudu. Tento argument žalovaného je dle žalobce nevěcný a účelový, neboť správní orgány jsou povinny rozhodovat v zákonných lhůtách bez ohledu na to, kde se konkrétní správní spis právě nachází. Žalobce v této souvislosti vyjádřil přesvědčení, že žalovaný vede spisy v elektronické podobě a nadále trval na tom, že žalovaný nevyvinul žádnou aktivitu směřující k vydání rozhodnutí o jeho návrhu na obnovu řízení. Jako příklad žalobce uvedl, že žalovaný mohl předmětné řízení usnesením přerušit. K argumentaci žalovaného, že návrh na obnovu řízení musí směřovat proti pravomocnému rozhodnutí, žalobce uvedl, že si žalovaný protiřečí, neboť na příkazu sám vyznačil právní moc, a žalobce tak byl povinen pravomocné rozhodnutí naplnit, tedy neřídit motorová vozidla, ačkoliv byl přesvědčen o nezákonnosti pravomocného příkazu. Žalobci přitom nemůže být kladeno za vinu, že hleděl na příkaz ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18DOPPR/VTi/1113, jako na pravomocné rozhodnutí, přičemž stejně na rozhodnutí měl nahlížet i žalovaný. Zdůraznil, že předmětem řízení není otázka, zda příkaz ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18DOPPR/VTi/1113, nabyl právní moci, tedy zda měl žalovaný návrhu na obnovu řízení vyhovět, nýbrž otázka, zda měl žalovaný povinnost o podaném návrhu rozhodnout, a tedy je se svým rozhodnutím v prodlení. Závěrem žalobce doplnil, že splnil podmínku pro podání nečinnostní žaloby, neboť mezi podáním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti a podáním žaloby uplynulo alespoň 30 dnů.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl bez jednání, neboť právní zástupce žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.
8. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
9. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání takových rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

10. V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby soud předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 24. 6. 2019 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, které nebylo vyhověno, jak prokazatelně vyplývá ze správního spisu.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, když u žalovaného soud shledal nepřipustnou nečinnost k datu vydání tohoto rozsudku.
12. Mezi účastníky není sporu o tom, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že před žalovaným bylo vedeno správní řízení o přestupku žalobce ze dne 3. 10. 2018 na úseku dopravy, které bylo završeno vydáním příkazu ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18/DOPPR/VTi, sp. zn. 0064041/18/DOP/VTi/1113, jenž byl žalovaným vypraven dne 6. 11. 2018 a který byl tehdejšímu právnímu zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Malečkovi doručen téhož dne. Dle plné moci založené ve správním spisu udělil žalobce Mgr. Ladislavu Malečkovi zmocnění k jeho zastoupení „*ve věci přestupku ze dne 3. 10. 2018, řízení mot. vozidla v době ZŘMV, uložené MěÚ Roudnice nad Labem, odbor dopravy – při nevědomosti jmenovaného M. B.*“.
13. Dále mezi účastníky není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dne 12. 11. 2018 žalobce podal prostřednictvím P. K. jakožto svého údajného zmocněnce proti tomuto příkazu odpor, a to prostou e-mailovou zprávou, neboť toto podání v žádné své části nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Žalovaný dne 14. 11. 2018 žalobce vyzval ke sdělení, kdo je zmocněn k jeho zastupování v předmětném správním řízení a k doložení plné moci. Na zaslanou výzvu žalobce nereagoval. Mezi účastníky rovněž není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dané podání ze dne 12. 11. 2018 bylo P. K. posláno dne 19. 11. 2018 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu potvrzeno odesláním datové zprávy, která jako taková již byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem, přičemž k odporu nebyla přiložena plná moc k zastupování žalobce udělená P. K. Za této situace žalovaný výzvou ze dne 26. 11. 2018, která byla adresována žalobci, a výzvou ze dne 5. 12. 2018, která byla adresována domnělému zmocněnci a které byly vydány dle ust. § 37 odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3 správního řádu, vyzval žalobce k doložení plné moci ze strany žalobce k zastupování jeho osoby P. K. Žalobce přitom na tuto výzvu nikterak nereagoval a údajný zmocněnec žalobce na výzvu reagoval dne 10. 12. 2018 zasláním řádně podepsané plné moci datované dnem 6. 12. 2018 žalovanému. Žalovaný následně dne 18. 12. 2018 požádal původního právního zástupce žalobce Mgr. L. M. o sdělení, do kdy byl zástupcem žalobce v předmětném správním řízení. Mgr. L. M. na zaslání sdělení nijak nereagoval. Vyrozuměním ze dne 3. 1. 2019 žalovaný vyrozuměl žalobce i jeho zmocněnce o tom, že příkaz nabyl právní moci a vykonatelnosti, neboť osoba, která odpor dne 12. 11. 2018 podala, doložila plnou moc k zastupování ze dne 6. 12. 2018, a proto k podanému odporu nebylo přihlédnuto. Žalobce na toto sdělení reagoval zasláním přípisu, který byl žalovanému doručen dne 4. 1. 2019, v němž žalovanému sdělil, že odpor podal včas a plnou moc doložil. V odpovědi ze dne 8. 1. 2019 žalovaný objasnil žalobci, že v době podání odporu nebyl podle jeho názoru zastoupen zmocněncem. Zmocněnec žalobce se následně přípisem, který byl žalovanému doručen dne 14. 1. 2019, dotazoval na další postup, přičemž trval na tom, že byl zmocněn k podání odporu, neboť by odpor stěžil mohl podat, pokud by tomu tak nebylo.

14. Následně žalobce podal ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu návrh na obnovu řízení, který byl žalovanému doručen dne 18. 4. 2019. Tento návrh žalobce odůvodnil tím, že rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 18. 1. 2019, č. j. KUUK/2993/2019/DS-2, byl zrušen příkaz Městského úřadu Roudnice nad Labem ze dne 12. 6. 2018, č. j. MURCE/21581/2018, které bylo podkladem pro vydání příkazu ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18/DOPPR/VTi.
15. Účastníci se v předmětné věci v zásadě neshodovali jen v tom, zda měl žalovaný povinnost o návrhu na obnovu řízení rozhodnout či nikoliv, čímž by se dopouštěl nepřipustné nečinnosti.
16. Podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka řízení obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit nebo se provedené důkazy ukázaly být nepravdivými. Dle ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu se řízení obnoví, jestliže bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí, vydaného v řízení, které má být obnoveno. V obou případech je stanovena další podmínka, podle níž musí být zjištěno, že tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem dokazování. Dle ust. § 100 odst. 2 správního řádu může účastník řízení podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl (tzv. subjektivní lhůta), nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí (tzv. objektivní lhůta). Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
17. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že obnova řízení podle ust. § 100 správního řádu je institutem, který umožňuje nové posouzení již pravomocně rozhodnuté věci. Podáním žádosti je toto řízení zahájeno. V rámci zahájeného řízení je pak posuzováno, zda jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

splněny některé z důvodů pro vyhovění žádosti o obnovu řízení, či nikoliv, v případě že ano, vede se bez dalšího tzv. obnovené řízení.

18. Dále je třeba uvést, že podle ust. § 102 správního řádu, které upravuje společné řízení jak pro řízení o obnově (podle ust. § 100 správního řádu), tak pro obnovené řízení (podle ust. § 101 správního řádu), platí, že v zahájeném řízení se postupuje podle ustanovení platných pro řízení v prvním stupni (viz ust. § 102 odst. 8 správního řádu). To znamená, že pro řízení o obnově i pro případně obnovené řízení podle ust. § 100 správního řádu platí i lhůty, které správní řád v ust. § 71 správního řádu stanoví pro vydání rozhodnutí.
19. Podle ust. § 71 odst. 1 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Dle odst. 3 platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba
 - a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,
 - b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.
20. V daném případě, pokud by žalovaný dospěl k závěru, že nebyly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí bez zbytečného odkladu o žádosti žalobce o obnovu řízení, platila by základní 30 denní lhůta, která počala běžet dnem podání žádosti o obnovu řízení. Pokud by bylo třeba nařídit ústní jednání, provést místní šetření, předvolání či předvedení dalších osob, doručování veřejnou vyhláškou, pak by se jednalo o složitý případ ve smyslu ust. § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, což by byl důvod pro prodloužení základní 30 denní lhůty o dalších maximálně 30 dnů.
21. Pro daný případ je podstatné, že žalobce podal žádost o obnovu řízení při zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání této žádosti. Žádost o obnovu řízení žalobce podal poté, kdy sice původně podal proti dotyčnému příkazu ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18/DOPPR/Vti, prostřednictvím P. K. jakožto svého údajného zmocněnce odpor v podobě prosté e-mailové zprávy ze dne 12. 11. 2018 (doplněné dne 19. 11. 2018), nicméně k odporu nebylo žalovaným pro procesní nedostatky, a to nepřipojení plné moci udělené žalobcem P. K., přihlíženo. Příkaz tak nabyl právní moci dne 18. 12. 2018. Vyznačil-li žalovaný právní moc na příkazu, pak tím dal zcela jasně najevo, že podaný odpor nepovažoval za řádný. V opačném případě by musel přistoupit ke zrušení příkazu a věc meritorně projednat, tímto způsobem však žalovaný nepostupoval, když příkaz se podle žalovaného stal pravomocným a vykonatelným. Argumentace žalovaného tím, že žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti *v řízení vedeném pod sp. zn. 0064041/18/DOP/VTi/1113 z důvodu podání řádného odporu*, kterou krajský soud zaevidoval pod sp. zn. 15 A 53/2019 a kterou mohla být vyznačená právní moc na příkazu zvrácena, nebyla pro předmětnou věc podstatná. Vyznačení právní moci na jím vydaném rozhodnutí bylo a je plně v rukou žalovaného. Po vyznačení doložky právní moci je účastník řízení povinen se rozhodnutím řídit (naplnit jej), rovněž je rozhodnutí závazné i pro žalovaného. Podal-li žalobce žádost o obnovu řízení, bylo třeba vycházet z toho, že daná žádost se týkala pravomocného rozhodnutí. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ani skutečnost, že žalobce podal ve věci řízení vedeném pod sp. zn. 0064041/18/DOP/VTi/1113 žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného evidovanou u soudu pod sp. zn. 15 A 53/2019, která mohla vyznačenou právní moc na dotyčném příkazu anulovat. Na daném závěru nemůže změnit nic ani skutečnost, že krajský soud rozsudkem ze dne 24. 6. 2020, č. j. 15 A 53/2019-34, který nabyl právní moci dne 13. 7. 2020, rozhodl o zamítnutí žaloby žalobce na ochranu proti nečinnosti, přičemž v odůvodnění rozhodnutí soud uzavřel, že odpor nebyl pro procesní nedostatek podán řádně a příkaz ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18/DOPPŘ/VTi, nabyl právní moci dne 18. 12. 2018.

22. S ohledem na výše uvedené tak žalovaný byl povinen o podané žádosti o obnovu řízení rozhodnout ve správním řádu stanovených lhůtách, obzvláště když podmínka pravomocného rozhodnutí byla splněna. Měl-li žalovaný pochybnosti o pravomocnosti příkazu, pak měl postupovat ve smyslu ust. § 64 odst. 3 správního řádu a řízení ve věci návrhu na povolení obnovy řízení přerušit do pravomocného skončení řízení vedeného u krajského soudu pod sp. zn. 15 A 53/2019.
23. Skutečnost, že se správní spis nacházel u krajského soudu, nebyla rovněž překážkou, aby žalovaný o podaném návrhu na obnovu řízení žalobce nerozhodl, neboť potřeboval-li žalovaný správní spis ke svému rozhodnutí, mohl si správní spis od krajského soudu vyžádat zpět.
24. Pokud se jedná o otázku lhůty, ve které byl žalovaný povinen rozhodnout, tak k tomu je třeba uvést, že v ust. § 100 správního řádu nejsou uvedeny speciální lhůty, v nichž by měl správní orgán rozhodnout o podaném návrhu na obnovu řízení. V dané věci se tak žalovaný měl řídit zákonnými lhůtami uvedenými v ust. § 71 správního řádu. Proto bylo zapotřebí, aby žalovaný ve věci návrhu na obnovu řízení, jímž bylo zahájeno řízení ve věci obnovy řízení, dále konal a toto řízení završil některým ze zákonem předvídaných rozhodnutí. Žalovaný však takto počínaje dnem 18. 4. 2019, kdy obdržel návrh na obnovu řízení, nepostupoval a v rámci řízení o obnově neučinil žádný úkon, natož aby jej završil některým ze zákonem předvídaných rozhodnutí.
25. K závěrečnému nesouhlasu ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval, avšak k této problematice již existuje judikatura, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, dostupný na www.nssoud.cz.
26. Faktem tak zůstává, že žalovaný do vydání tohoto rozsudku je v předmětném řízení o žádosti o obnovu řízení nepřipustně nečinný. Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou, a v souladu s ust. § 81 odst. 2 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Lhůtu pro vydání rozhodnutí stanovil soud v délce 30 dnů, přestože žalobce se ve svém žalobním petitu domáhal vydání rozhodnutí jen ve lhůtě 15 dnů, neboť soudem stanovená lhůta odpovídá dikci ust. § 71 odst. 3 správního řádu pojednávající o základní 30 denní lhůtě k vydání rozhodnutí. Takto stanovená lhůta současně odpovídá požadavku uvedenému v ust. § 81 odst. 2 in fine s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

27. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 10 200 Kč za právní zastoupení Mgr. Václavem Voříškem. Tato částka se skládá z částky 2 000 Kč za soudní poplatek za podání žaloby; dále z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění od 1. 1. 2013 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)] a dále z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb.
28. Výrok III. má oporu v ust. § 10 odst. 1 věta druhá zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), podle kterého platí, že bylo-li na poplatku zaplacen více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. V daném případě žalobce svou poplatkovou povinnost splnil tím, že uhradil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, ačkoliv dle sazebníku poplatků položky 18 bodu 2 písm. d) činí soudní poplatek žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu jen 2 000 Kč. Proto soud v souladu s citovaným ust. § 10 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích rozhodl ve výroku III. rozsudku o vrácení přeplatku uhrazeného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Přeplatek na soudním poplatku bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v ust. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 15. července 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)